

greb mod befolkninger, at det brede sigte går lidt tabt med de konkrete initiativer, der foreslås i forslaget her.

Jeg vil nævne som eksempel, at man ønsker at udgive undervisningsmateriale om baggrunden for Auschwitzdagen. I den forbindelse henvises der til et svensk projekt, som alene fokuserede på holocaust. Man foreslår som konkret initiativ, at der gives tilskud til Yad Vashem-kurser, som foregår på International School for Holocaust Studies i Jerusalem, igen en direkte henvisning til forbrydelserne i forbindelse med holocaust.

Der foreslås som konkret initiativ studierejser for danske lærere, som skal finansieres af de midler, til at tilrettelægge et udbytterigt undervisningsforløb omkring holocaust og andre folkedrab, bl.a. som led i forberedelsen af elevers studieture til eksempelvis Tyskland og Polen, hvilket jo også henviser til holocaust, og endelig foreslås det også, at der skal afsættes et engangsbeløb på 2 mio. kr. til finansiering af optagelse af øjenvidneberetninger fra holocaust.

Jeg føler, at der med dette forslag går en bredde tabt.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg forstod, at det var vigtigt for hr. Jann Sjursen at understrege, at det foreliggende beslutningsforslag er et særdeles beskedent beslutningsforslag.

Det kan der såmænd være meget rigtigt i, men det ændrer jo ikke ved – det synes jeg også at den ganske glimrende debat her i dag vidner om – at det er meget vigtigt, hvordan vi tilrettelægger de eventuelle aktiviteter, der skal finde sted i forbindelse med Auschwitzdagen.

Det får mig til at knytte an til lige præcis det, som fru Tina Nedergaard også fremhævede. Som jeg sagde i min besvarelse, støtter vi fra regeringens side naturligvis intentionerne i Kristeligt Folkepartis forslag, nemlig at der skal finde en eller anden form for markering af Auschwitzdagen sted. Men jeg synes, hvis man ser på beslutningsforslaget, at det er et meget detaljeret beslutningsforslag, som ikke åbner op for den fleksibilitet og den frihed i tilrettelæggelsen, som vi ønsker fra regeringens side.

Vi ønsker ikke at blive bundet af så faste rammer, som beslutningsforslaget lægger op til. Vi mener, at der skal være mulighed for at variere form og indhold fra år til år, og det kan man ikke

lige umiddelbart sige at beslutningsforslaget her lægger op til.

Så nævnte jeg også i min besvarelse, at Undervisningsministeriet vil påtage sig at være i spidsen for de aktiviteter, som skal finde sted i forbindelse med markeringen af Auschwitzdagen i 2004. Til det formål har vi valgt – og vi mener, det er et realistisk beløb – at afsætte 2 mio. kr. inden for Undervisningsministeriets ramme. Til selve udmøntningen af og til organiseringen af, hvad der så egentlig skal foregå, vil vi snarest inddrage bl.a. Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder og i tæt samarbejde med dem tilrettelægge Auschwitzdagen 2004.

Kl. 19.15

Men det er vigtigt for mig at understrege, at regeringen lægger meget stor vægt på, at vi skal bevare fleksibiliteten og bevare mulighederne for at ændre de aktiviteter, som vi mener skal være til markeringen af Auschwitzdagen. Det er præcis derfor, vi ikke kan støtte dels den faste bevilling, som der lægges op til, dels den meget detaljerede gennemgang af, hvilke aktiviteter Kristeligt Folkeparti mener skal finde sted.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg tror, man må sige, at i en dansk sammenhæng er det ikke unaturligt, at holocaust kommer til at stå i fokus, måske ikke mindst i en første fase i forbindelse med en Auschwitzdag. Men som jeg har tilkendegivet flere gange i debatten, har vi fra Kristeligt Folkepartis side hele tiden haft et bredt sigte med det.

Når nogle af de konkrete elementer i vores forslag meget er knyttet op på holocaust, som fru Tina Nedergaard jo helt rigtigt fremhæver i debatten, er det faktisk, fordi det er aktiviteter, som ligger lige for, og som sådan set er i pipeline, om man så må sige, ikke mindst i regi af DCHF, men som der simpelt hen ikke er råd til at gennemføre. Det er jo dybt problematisk, og det, vi bl.a. opfordrer til, er, at man afsætter penge til at finansiere optagelse af danske øjenvidneberetninger. Folk dør altså, når de når en vis alder, og vi synes bare, det er synd og skam, hvis vi ikke har gjort noget for at bevare de erindringer, som vi stadig væk – heldigvis for kommende generationer – har nogle, der kan fortælle om i dag.

Det er grunden til dele af vores forslag. Ellers vil jeg sige, at jeg er enig med ministeren i, at det er vigtigt med en vis fleksibilitet, og kan vores